

med, at det vil blive en kostbar Historie at faa deres Forhold i Nykøbing ordnede. At benytte Nykøbing Statsbanestation kan der ikke være Tale om. Selv med den store Udvidelse, der er bevilget, og som er ved at blive gennemført, vil man ikke paa Stationen kunne modtage de to ny Baner. Man maa have det paagældende Selskab — jeg gaar altsaa ud fra, det bliver en Enhed — henvist til for Nysted-Banens Vedkommende at træffe Overenskomst med den lollandske Bane om at benytte dens Spor op til Nykøbing Station, og saa maa Stubbekøbing-Banen blive paa den anden Side og bygge sig selv en lille Station Øst for Hovedbanen. Selv det kan have sine Vanskeligheder, og det vil koste Penge, det maa de Herrer, der skulle tage sig af denne Sag, nærmere overveje, inden de søge Koncession.

Ændringsforslaget under Nr. 31 gaar ud paa en forandret Affattelse af Forslaget om de nordfynske Baner mellem Odense og Middelfart. For saa vidt man i dette Forslag slaar fast, at Koncessionen kun kan gives, naar man medtager en Sidebane til Bogense — det gør man jo, naar man stryger Ordet „eventuelt“ —, skal jeg ikke udtale mig videre derimod, det vil vel alligevel fra alle Sider blive anset for det rigtigste og naturligste at imødekomme dette særdeles varme Ønske fra Bogenses Side. For saa vidt man stryger Ordet Sønder sø og paa den anden Side fastslaar Brenderup som det Sted, hvorfra Sidebanen til Bogense skal udgaa, forstaar jeg meget vel, at der er Forskel paa mit Forslag og dette Forslag, men Striden om den Forskel vil jeg overlade de stedlige Repræsentanter at udkæmpe. Jeg ser ikke, at Staten er tilstrækkelig interesseret deri til, at jeg skulde blande mig i dette Spørgsmaal eller optage en Kamp med Udvalgets store Flertal om disse Spørgsmaal. For saa vidt der derimod i Forslaget havde staaet, at Banen skulde føres til Middelfart, maatte jeg have modsat mig det, thi det har jo været og er fremdeles mit Standpunkt i denne Sag, at dette vilde føre til en Konkurrence for Statsbanerne paa Stykket fra Nørre-Aaby til Middelfart, hvilket ikke kan forsvares overfor Statsbanernes Interesser. Imidlertid, det staaer der heller ikke, der staaer Nørre-Aaby eller Middelfart. Valget er altsaa fremdeles lagt i Ministerens Haand, og saa har jeg ikke tilstrækkelig Grund til at modsætte mig Forslaget.

Ændringsforslag Nr. 32, der gaar ud paa, at Banen paa Langeland skal være

bredsporet, har jeg ikke megen Sympati med. Jeg tror ikke paa, at man kommer til at sætte Langeland ved Dampfærge i Forbindelse med det øvrige Jernbanenet. Men det drejer sig jo ikke om saa meget, at jeg af den Grund vil aabne en Kamp med det ærede Udvalg. Det er jo kun en Privatbane, der er Tale om, og holde de paa, at den skal være bredsporet, naa ja, saa bøjer jeg mig.

Ændringsforslag Nr. 33, hvor et Flertal i Udvalget foreslaar en Jernbane fra Frederiksværk til Hundested, hører til dem, hvorom jeg for det første tager Forbehold med Hensyn til Statstilskuddet, men jeg har ogsaa en anden Indvending at gøre mod dette Forslag, og det er, at det er dog lovlig sent, man kaster dette Spørgsmaal ind. Det er vel ikke en Maaned siden, at der første Gang til mig skete Henvendelse om denne Bane. Der forelaa, tror jeg, ikke en Gang et skriftligt Andragende derom, det var vist kun en mundtlig Henvendelse ved en Deputation, og der fulgte hverken Overslag, Tegning, Kort, Beregning eller noget som helst med. Jeg har saa, saa vidt Tiden tillod, selv ladet undersøge Spørgsmaalet om, hvad saadan en Bane vilde komme til at koste, og har da faaet oplyst, at den vil blive 15 Kilometer lang og koste omtrent 765,000 Kr., hvori ikke er medregnet de meget betydelige Omkostninger, som ville medgaa, naar den skal føres ind til den nuværende Endestation for Banen fra Hillerød til Frederiksværk, hvilket den naturligvis skal, thi det er Forudsætningen, at den skal drives sammen med den Bane. Det menes ikke fra Generaldirektionens Side, at den vil endog blot kunne bære sin Drift, og i alt Fald burde der dog vel foreligge et Tilsagn fra den nuværende Banes Bestyrelse for, at den vil overtage Driften af denne Bane, den samme Betingelse, jeg nævnede med Hensyn til Præstø—Mern-Banen og siden vil nævne med Hensyn til Nørre Nebel—Tarm-Banen.

Saa komme de bornholmske Baner. Jeg har jo allerede i Fjor ved 1ste Behandling udtalt, at jeg havde været beredt til straks at medtage Forslag om en Bane fra Rønne til Allinge, der jo i Jernbaneankommissionen havde faaet vel ikke Flertal, men dog et meget stort Mindretal for sig, og at, naar jeg havde ladet den ligge, var det kun, fordi der var saa stor Uenighed paa Bornholm om Sagen. Nu er denne Uenighed løst, men det er jo ingen Heksekunst, for naar de faa alt, hvad de paa nogen Maade have kunnet drømme om,